

hvori det udtales, at det, hverken naar det samtidig indføres for Bankerne, eller det sker for Sparekasserne alene, er noget for disse ønskeligt, og saa forekommer det mig rigtignok, at der kunde være god Anledning for det ærede Medlem til at forandre sin Holdning. Det bliver jo imidlertid hans Sag. Jeg holder mig til den højtærede Ministers Udtalelse om, at vi i alt Fald ved denne Lejlighed bør udstemme § 20, fordi det vilde være en Urimelighed at vedtage den.

Med Hensyn til det af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) udtalte vil jeg kun gøre en lille Rettelse. Naar han sagde, at vi ikke en Gang var gaaet saa langt med Hensyn til disse Sparekasser som til den lille Indrømmelse med Hensyn til Kontrollen, maa jeg gøre opmærksom paa, at vi har ganske vist ikke ønsket, at der af Indenrigsministeren skulde vælges et Medlem til disse selvsupplerende Sparekassebestyrelser i Tilfælde af Vakance, men vi har ikke foreslaaet at ophæve denne Bestemmelse uden at sætte noget i Stedet. Det, der er sat i Stedet, er, at der ikke maa vælges nogen ind i Bestyrelsen, uden at Indenrigsministeren i hvert enkelt Tilfælde har givet sin Sanktion til, at det sker, og hvis Bestyrelsen forsømmer at vælge, træder det i Kraft, som det ærede Medlem maa siges til en vis Grad at ønske, nemlig at Indenrigsministeren udnævner det manglende Medlem. Jeg siger: til en vis Grad; thi det ærede Medlem synes heller ikke om Regeringens Forslag. Men han stiller ikke selv noget Forslag, og hvorfor ikke? Jo, det forstaar jeg saa godt, fordi det viser sig, at skulde der stilles et Ændringsforslag, som gjorde det muligt at faa valgt saadanne Medlemmer ind i en Sparekassebestyrelse, som hidtil har suppleret sig selv, vilde der kræves et stort og vidtløftigt Apparat som nærmere beskrevet i Kommissionens Betænkning, som skulde træde sammen og sættes i Gang, hver Gang et saadant Valg skulde foretages. Det har det ærede Medlem fundet afskrækkende, og derfor har han ikke villet stille Forslag derom, men er nøjedes med det, han ikke syntes om, nemlig det af Kommissionen foreslaaede om Indenrigsministeriets Pligt til at vælge et Medlem. Men Resultatet af det, det ærede Medlem ønsker og som Forslaget gik ud paa, vilde blive, at der ind i Bestyrelsen for en Sparekasse kom et Medlem, som ikke vilde befinde sig vel i den. Lad os sige, at der er 6 Medlemmer i en saadan Bestyrelse. Jeg tænker mig, at hvert Medlem har sin Bank- eller Sparekassedag. Saa

kommer det syvende Medlem, som ingen Ting har at bestille. Han skal gaa der og passe paa, at de 6 Medlemmer opfører sig, som de skal, i Tilfælde af Vakance, at de ikke begaar noget, som ikke bør ske, overfor Kassen eller fordeler Posterne paa en saadan Maade, at det maa misbilliges. Han vil komme til at indtage en, synes jeg, ganske overordentlig ubehagelig og beklagelig Stilling indenfor en Sparekassebestyrelse. Det er ogsaa en af Grundene til, at Udvalget har ment, at man burde se at komme bort derfra, og det har glædet mig at se, at den højtærede Minister har kunnet følge os paa dette Punkt. I Virkeligheden er de allerstørste og mest ansete Sparekasser af den Beskaffenhed, at de ikke har nogen Aktiekapital. De gode, gamle Sparekasser stammer fra en Tid, da man slet ikke tænkte paa det, man nu vil opstille, at der skal være en Garanti- eller Aktiekapital for en hvilken som helst Sparekasse. Det er noget, man har været nødt til at gøre, netop for at fremkalde den Organisation, ud af hvilken disse Valg skal foregaa, og ikke fordi man i og for sig ønskede, at Sparekasserne skulde være Aktieselskaber. Men disse gamle Sparekasser, som ikke er det, har man paa den anden Side ikke kunnet paabyde at have hverken nogen Garanti- eller Aktiekapital og har heller ikke kunnet tænke paa at standse dem, da de hører til vore allerbedste og mest ansete Sparekasser i Landet, til dem, som Sparerne er allerbedst tjente med, netop fordi der ikke er nogen Garanti- eller Aktiekapital at forrente, og Arbejdet mange Gange udføres uden Vederlag af de paagældende Bestyrelsesmedlemmer. Der er i Virkeligheden ikke megen Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlem og mig. Jeg takker ham, fordi han ikke ønsker Afstemning om dette Punkt, hvilket vilde forvolde Vanskelighed, da der er saa mange andre Punkter i samme Paragraf, hvori han er enig med os.

Dertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg takker for den venlige Modtagelse, Udvalgets Forslag har faaet.

Jørgen Berthelsen: I Anledning af den ærede Ordførers sidste Bemærkninger om vor Stilling til Ændringsforslag Nr. 39 vil jeg gerne i Modsætning til den ærede Ordfører, som ikke mente, at de Folk, som sad i Sparekasse- og Bankkommissionen, egentlig kunde siges at være Repræsentanter for Sparekasserne, sige, at jeg har haft og har fremdeles den Opfattelse, at navnlig to af de Mænd, der sad i Kommissionen, sad der som særlige Repræsen-